

Dame i gospodo,
štovani uzvanici,
drage Jaskanke i Jaskanci,

Ovaj najveći praznik našeg Grada, koji se slavi se u spomen na 13. studeni 1991. godine, dan kad su Jastrebarsko prije 20 godina napustile i posljednje jedinice Jugoslavenske armije, čime je završena jedna mračna faza u turbulentnoj novijoj povijesti našeg Grada, obično je prilika da se prisjetimo prošlih vremena, da napravimo rezime svega što smo učinili prošle godine, da polako podvučemo crtu pod tekuću i naznačimo neke od glavnih smjernica za iduću godinu. No dopustite mi da se ove godine ukratko osvrnem na neke stvari koje po mojem mišljenju predstavljaju kočnicu u brzom razvoju našeg Grada kojemu duboko vjerujem svi skupa težimo.

Na prvi pogled reklo bi se da živimo na djeliću zemaljske kugle koji ima sve što je potrebno za kvalitetan život i brzi napredak: »bogatu i svjetlu prošlost, jedinstvenu kulturnu i prirodnu baštinu, velike gospodarske potencijale i značajne poljoprivredne resurse, vrijedne i čestite ljude koji su naučili teško raditi kako bi osigurali egzistenciju sebi i svojoj obitelji«. No da bi sve te svoje adute pretvorili u svoju prednost fali nam ono najvažnije: »SLOGA I ZAJEDNIŠTVO« - bar kad je u pitanju ostvarivanje onih strateških ciljeva koji su interesu dugoročnog razvoja i prosperiteta našeg Grada i cijelog jaskanskog kraja. Nabrojiti ću samo neke od njih: izgradnja „jaskanske obilaznice“ zajedno s nadvožnjakom iznad pruge, pretvaranje bivše vojarnje u novo urbano središte našeg Grada, izgradnja nove osnovne škole, razvoj poduzetničke zone „Jalšovec“ i dovođenje novih „greenfield“ investicija - bez ostvarenja tih strateških ciljeva nema i neće biti brzog rasta i gospodarskog oporavka. Radi se o ciljevima koji se ne mogu ostvariti samo u jednom mandatu i čije realizacija uvelike ovisi o potpori lokalnoj vlasti na višim razinama odlučivanja.

Svjedoci smo činjenice da je ova gradska vlast pokrenula sve te projekte, ali njihova je realizacija redom stala onog trenutka kad je bila potrebna suglasnost odnosno potpora te više razine vlasti i nitko više ne može reći da je to »slučajno« i da na takve odluke nisu imali utjecaja i pojedinci iz našeg lokalnog političkog života.

Tim ljudima nije u interesu dobrobit našeg Grada i njegovih žitelja, oni svoju političku karijeru pokušavaju graditi na tuđem neuspjehu, što je s nekog stajališta i razumljivo, jer ništa novo i konstruktivno »ne mogu - niti znaju« ponuditi građanima.

Za očekivati je da će te razlike koje postoje među nama još više kulminirati ovih dana kad su pred vratima izbori, zato s ove govornice upućujem zamolbu svima, da u ovo predizborno vrijeme ne prenose tenzije i političke sukobe s državne na ovu našu lokalnu razinu, već upravo suprotno, apeliram na sve da svatko u okviru svojih mogućnosti unutar svoje političke stranke i opcije, doprinese boljem životu svih naših građana, razvoju i svekolikom boljitku prekrasnog jaskanskog kraja, kojeg smo svi skupa ponosni baštinici. Vjerujem da velika većina ljudi u ovoj dvorani razmišlja upravo na takav način i ta mi spoznaja budi vjeru u neko bolje sutra.

Na kraju, na današnji dan kada slavimo blagdan Sv. Martina, najsvečaniji blagdan za naše vinare na čije smo uspjehe sa pravom ponosni, neka upravo on bude uzor i nama, jer Sveti se

---

Martin kada bijaše predložen za biskupa uplašio tako velike časti, jer je bio skroman svećenik koji je mislio da nikako nije dostojan biskupskog plašta.

Neka u ova teška vremena upravo skromnost bude glavna vrлина svima nama koji obnašamo političke funkcije u našem Gradu, i to ne samo u materijalnom, nego i u duhovnom smislu, jer da parafraziram: »nemojmo zaboraviti da smo mi političari lako zamjenjiva »roba« ograničenog roka i vijeka trajanja, ali naša je Jaska jedina i vječna.«

H V A L A   V A M !!!